

Analyzing the lexical level of language, it is important to identify keywords, to observe changes in their composition and meaning; to find out the reasons for the emergence of new meanings that have absorbed the meaning, individuality of the author and the spirit of the time. We will add that clarification of lexical and semantic connections of key words will allow making further the individual dictionary of the speaker, the explanatory dictionary of his language.

We believe that when describing a linguistic personality, one should pay attention to the discursive articulation of the collective and the individual, the ratio of individual creativity and social determinism, the combination of informativeness and factuality, etc. In addition, it is important to study discursive ways of constructing identity in special texts.

Thus, linguists studying public speeches should generalize the verbal technique of public speech and develop criteria for the analysis and evaluation of speech; to study the philological history of speeches as a single process of continuity and neoplasms, to identify cultural norms of argumentation; which will allow further qualified assessment of the rhetorical competence of modern public speeches.

For example, the texts of political speeches contain metaphors, similes, hyperboles, quotations, and clichés. The purpose of a translator is to accurately transfer all shades of stylistic techniques from the source language to the target language.

Література

1. Ваишталова Ю.С. Риторические особенности американского политического дискурса: Когнитивно-семантический аспект: на материале речей политических лидеров США: Дис. ... канд. филол. наук: 10.02.04. СПб., 2009. 204 с.
2. Корунець І. В. Теорія і практика перекладу. Вінниця: Нова книга, 2001. 448 с.
3. Кочерган М.П. Загальне мовознавство: Підручник для студентів філологічних спеціальностей вищих закладів освіти. К. : Академія, 2000. 288 с.
4. Радевич-Винницький Я. Етикет і культура спілкування : навч. посіб. 2-ге вид., перероб. і доп. Київ: Знання, 2006. 291 с.

УДК 81'37'367.625

*О.С. Воробйова, к. філол. н., доцент,
М. Степаненко, студентка групи 302 ГФ
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

АНТРОПОНІМІКА АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ: КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ

1. Прізвища як один із компонентів ідентифікації людини становлять важливий пласт антропонімікону будь-якої мови. Система англійських та українських прізвищ, особливо у розрізі їхньої структурно-семантичної характеристики, пройшла довгий і тривалий процес свого формування та

становлення, відбиваючи характерні економічні, соціальні, суспільні, моральні та психологічні чинники й особливості життя та розвитку цих народів (див., зокрема, роботи таких лінгвістів, як Редько Ю.К. [3], Худаш М.Л. [4], Близнюк Б.Б. [1], Панчук Г.Д. [2], Rybakin A.I. [5] та ін.).

2. У цій роботі здійснено комплексний компаративний аналіз словотвірних та семантичних особливостей прізвищ у неблизько споріднених, різноструктурних (англійській та українській) мовах у напрямку висвітлення ізоморфних та аломорфних ознак в системі досліджуваних одиниць, які, в свою чергу, тісно пов'язані з особливостями еволюції та внутрішньої організації відповідних мов.

3. Найчисельнішими в обох досліджуваних мовах виявилися поліморфемні прізвища, які утворилися за допомогою різноманітних суфіксів, що підтверджується приналежністю обох мов до індоєвропейської сім'ї мов та до певної міри спільними рисами англійської та української культур, пор.: *Webster, Fielding; Петренко, Кравчук, Гавриляк, Марунчак*.

Проте, в цьому контексті спостерігаємо суттєві відмінності в кількості прізвищ, які побудовані префіксальним способом: в українській мові їх більше, напр., *Небрат, Неміж, Накапелюх, Надрага*, в той час, як в англійській мові вони є виключно запозиченими та характеризуються поодиноким функціонуванням, пор.: *MacClement, O'Boylan*. При цьому, принципи основокладання є більш типовими (у кількісному відношенні) для творення англійськомовних прізвищ, порівняно з українськомовними, з огляду, головним чином, на структурний аналітизм англійської мови, пор.: *Wheatland, Brownsmith, Woodgates; Тягнирядно, Панібудьласка* тощо.

4. Дослідження семантики прізвищ, що розглядаються, дає змогу виділити певні лексико-семантичні особливості їх творення. Значну частину цих прізвищ в обох мовах становлять лексеми, утворені від топонімів та локативних номінацій, власних імен – матронімів й патронімів та назв професій і постійних занять людей, пор.: *Stratford, Wellington, Галич, Долинюк; Jacklin, Barbary, Андрушко, Кампич; Bishop, Porters, Мельниченко, Пастушин*. Менш продуктивними в кількісному відношенні є групи прізвищ, які вказують на соціально-історичну стратифікацію суспільства; особисті, зазвичай фізичні та психічні, ознаки людини; означають абстрактні поняття; походять від назв предметів побуту; утворюються від назв тварин, рослин, календарних назв та природних явищ, пор.: *Earl, Мищанин; Longfellow, Куций; Drabble, Ченурний; Marvell, Поміха; Pouch, Макогін; Barley, Береза*.

5. Таким чином, можна стверджувати, що прізвища, які можуть утворюватися за допомогою різних структурних моделей в зіставляваних мовах, зберігають свою універсальну функцію: одночасно персоніфікують особу та вказують на характерні ознаки об'єкта найменування, чим і зумовлений домінантний семантичний ізоморфізм, що проявляється у

функціонуванні досліджуваних лексем в рамках спільних ЛСГ та їхніми схожими кількісними характеристиками.

Прояви аломорфізму, в свою чергу, обумовлені приналежністю англійської та української мов до різних груп мов – германської та слов'янської, а також тим фактом, що англійська мова є слабо флективною, такою, що має виражені риси ізолюючого типу з елементами аглютинації, а українська – флективно-фузійною.

6. Дослідження, проведене у руслі компаративної лінгвістики, формує певний цікавий доробок до теорії і практики міжкультурної комунікації, типологічного мовознавства, перекладознавчих студій. Перспектива подальшого дослідження, у зв'язку з цим, вбачається у можливості розширення набору зіставляваних мов, зокрема, за рахунок німецької та польської мов.

Література

1. Близнюк Б.Б. Гуцульські прізвищеві назви XVIII – поч. XIX ст., в основах яких відображені імена та прізвиська відапелятивного походження. Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія : Мовознавство. 2014. № 2. С. 39–43.

2. Панчук Г.Д. Номінаційне антропонімічне поле та ідентифікація особи (на матеріалі книги Андрія Содомори «Лініями долі»). Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія : Мовознавство. 2017. № 1(27). С. 244–248.

3. Редько Ю.К. Словник сучасних українських прізвищ: У 2-х тт. / Ред. Д. Гринчишин. Львів, 2007. 1438 с.

4. Худащ М.Л. Українські карпатські і прикарпатські назви населених пунктів (утворення від відапелятивних антропонімів): монографія. Львів: Афіша, 2004. 534 с.

5. Rybakin A.I. A Dictionary of English Surnames. 1986. 576 p.

УДК 821.161.1–3.09(043.5)

*І.О. Лобко, студентка групи 501-ГФ,
Науковий керівник – к.філол.н., доцент А.К. Павельєва
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

ЛОКАЛІЗАЦІЯ САЙТІВ В УКРАЇНІ: ПОШИРЕНІ ПОМИЛКИ

Переклад сайтів значно відрізняється від перекладу суто текстів, адже сайти є мультимодальними (креолізованими) текстами і, коріш безпосередньо перекладу, вимагає технічного оформлення та культурологічної адаптації сайту під національного споживача. При цьому, в процесі локалізації веб-сайту іншою мовою відбувається адаптація вихідного матеріалу під кінцевого споживача, що нерідко призводить до складання мовою перекладу нового паралельного тексту і, відтак, контекст